

Studii: studii de licență, Facultatea de Drept, Universitatea din București (2006); program de masterat, Facultatea de Drept, Universitatea din București (2007); doctor în drept, distincția *Excellent/Summa cum laudae*, cu teza doctorală *Fiducia și Trust-ul. Studiu de drept comparat*, Facultatea de Drept, Universitatea din București (2016).

Activitate profesională: avocat în cadrul Baroului București (din 2006); colaborator la materia Drept civil în cadrul Departamentului de Drept Privat, Facultatea de Drept, Universitatea din București (2016-2019).

Activitate științifică: autorul dublei monografii „Fiducia și Trust-ul” publicată la Ed. C.H. Beck, București, 2017, despre care autorul prefaței, dl. prof. univ. dr. emerit av. Valeriu STOICA, a considerat ca: „(...) este una dintre cele mai bune lucrări de doctrină juridică elaborate în perioadă postdecembristă în România”. De asemenea, a publicat un număr de **21 studii și articole** în principalele reviste de drept, după cum urmează: **1. Considerații cu privire la inalienabilitatea temporară legală instituită prin dispozițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991** (Dreptul nr. 9/2010); **2. Privire de ansamblu în legătură cu evoluția legislației cu referire la regimul juridic al circulației terenurilor proprietate privată (publicitate și condiții de formă) prin acte de vânzare-cumpărare** (Dreptul nr. 4/2011); **3. Discuții în legătură cu regimul juridic al certificatului de moștenitor sub imperiul prevederilor Codului civil (Legea nr. 287/2009)** (Dreptul nr. 7/2012); **4. Regimul juridic al proprietății comune, cu privire specială asupra coproprietății forțate în reglementarea Codului civil (Legea nr. 287/2009)** (Dreptul nr. 8/2012); **5. Reprezentarea o condiție ad validitatem încheierea în formă autentică a contractelor de închiriere în reglementarea Codului civil (Legea nr. 287/2009, republicată)?** (R.D.C. nr. 9/2012); **6. Scrisoarea de confort în statornicirea Codului civil (Legea nr. 287/2009). Privire de drept comparat** (Dreptul nr. 3/2013); **7. Fiducia și trust-ul. Definiție, utilizări practice și deosebiri principale** (S.C.J. nr. 2/2014); **8. Transplanturile legale (I). Definiție, istoric și dezbatere cu privire la existența acestora** (R.R.D.P. nr. 4/2014); **9. Transplanturile legale (II). Taxonomia și factorii care contribuie la succesul unui „transplant legal”** (R.R.D.P. nr. 6/2014); **10. The trust under Romanian law. Form of patrimony split for natural and legal persons** (Perspectives of Business Law Journal, vol. 4, nr. 1/2015); **11. Fiducia și trust-ul în Codul civil. Element de nouitate în legislația românească** (Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013); **12. Câteva considerații privind motivele pentru care România ar trebui să adere la Convenția de la Haga privind legea aplicabilă trust-urilor și recunoașterea acestora** (Dreptul nr. 2/2016); **13. Trust-ul în cadrul unui viitor cod civil european** (Studii și cercetări juridice europene – Conferința internațională a doctoranzilor în drept, ed. a 8-a, Timișoara, 2016); **14. Jurisprudență comentată: Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Decizia civilă nr. 4604 din 7 noiembrie 2017, Impreviziune, Art. 1271 C.civ.** (C.J. nr. 1/2018); **15. Sedința publică de pronunțare a hotărârii judecătorești în materie civilă. Analiză cu privire la natura juridică procesuală de sedința de judecată și obligația legală de înregistrare prin mijloace tehnice audio sau video?** (Dreptul nr. 4/2018); **16. Abuzul de drept material și procesual civil în dreptul românesc și comparat (In Honorem Valeriu STOICA – Drepturi, libertăți și puteri la începutul mileniului al III-lea, Universul Juridic, 2018); 17. Certificat de grefă. Încuviințarea executării silite** (Dreptul nr. 11/2018); **18. Beneficiarul real în cazul fiduciei** (Dreptul nr. 3/2020); **19. Terțul în materia fiduciei și administrării bunurilor altuia** (R.R.D.P. nr. 1/2020); **20. Fiducia – noua procedură de înregistrare a contractelor de fiducie. Registrul central al contractelor de fiducie** (C.J. nr. 10/2021); **21. Fiducia – art. 773-791 C.civ. – un deceniu de aplicare practică!** (R.R.D.P. nr. 3-4/2021). A participat la mai multe conferințe naționale și internaționale pe teme juridice; este autorul unui număr de aproximativ **130 de editoriale** pe teme juridice publicate în presa națională și internațională.

dr. Daniel Moreanu

Administrarea bunurilor altuia

Editura C.H. Beck
București 2025

Cuprins

Prefață.....	XI
Abrevieri.....	XV
Introducere.....	XVII
Capitolul I. Fundamente teoretice și istorice asupra administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul)	1
Secțiunea 1. Considerații preliminare asupra art. 792-857 C.civ.	1
§1. Din perspectiva Codului civil român.....	1
§2. Din perspectiva Codului civil din Québec.....	8
§3. Aprecieri generale privind noțiunea „transplanturilor legale”	9
Secțiunea a 2-a. Aprecieri generale asupra noțiunii de patrimoniu și patrimoniu de afectațiune	28
Capitolul II. Prevederi generale privind administrarea bunurilor altuia (administrarea pentru altul).....	62
Secțiunea 1. Natura juridică.....	62
Secțiunea a 2-a. Dispoziții generale.....	65
Secțiunea a 3-a. Părțile administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul)	90
§1. Constituitorul.....	90
§2. Beneficiarul	92
§3. Administratorul pentru altul	94
Secțiunea a 4-a. Jurisprudența națională în materia administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul)	94
Capitolul III. Administrarea simplă.....	99
Secțiunea 1. Noțiune.....	99
Secțiunea a 2-a. Atribuții	102
Secțiunea a 3-a. Administratorul pentru altul împuternicit cu administrarea simplă	117

Capitolul IV. Administrarea deplină.....	120
Secțiunea 1. Noțiuni.....	120
Secțiunea a 2-a. Atribuții	121
Secțiunea a 3-a. Administratorul pentru altul împuternicit cu administrarea deplină	127
Capitolul V. Regimul juridic al administrării simple sau depline.....	129
Secțiunea 1. Obligațiile administratorului pentru altul față de beneficiar.....	129
Secțiunea a 2-a. Obligațiile administratorului pentru altul față de terțe-părți.....	159
Secțiunea a 3-a. Obligațiile beneficiarului față de terțe-părți.....	175
Secțiunea a 4-a. Obligațiile generale ale administra- torului pentru altul.....	179
§1. Întocmirea inventarului	179
§2. Emiterea garanțiilor.....	200
§3. Încheierea poliței de asigurare.....	201
Secțiunea a 5-a. Pluralitatea administratorilor pentru altul.....	204
Secțiunea a 6-a. Delegarea atribuțiilor/obligațiilor (<i>lato sensu „puterilor”</i>).....	219
Secțiunea a 7-a. Taxonomia plasamentelor	222
§1. Plasamentele considerate sigure.....	222
§2. Plasamentele considerate nesigure	247
Secțiunea a 8-a. Repartiția rezultatelor administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul).....	251
§1. Repartiția profiturilor	251
§2. Repartiția pierderilor	266
§3. Predarea bunurilor	267
Secțiunea a 9-a. Emiterea rapoartelor explicative („ <i>dărilor de seamă</i> ”).....	275
§1. Raportul explicativ („ <i>dare de seamă</i> ”) anual	275
§2. Raportul explicativ („ <i>dare de seamă</i> ”) final.....	282
Secțiunea a 10-a. Cazurile de încetare	301
§1. Cazurile de încetare generale	301
§2. Cazurile de încetare speciale	302

Capitolul VI. Corelația administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul) cu operațiunea juridică a fiduciei (art. 773-791 C.civ. român).....	317
Capitolul VII. Concluzii	327
Bibliografie	333
Index alfabetic	347

n.	- nota de subsol
n.n.	- nota noastră
op. cit.	- opera citată
Op. A.N.A.F.	- Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare fiscală
p.	- pagina
parag.	- paragraf
<i>passim</i>	- integral
pct.	- punctul/punctele
R.R.D.P.	- Revista Română de Drept Privat
S.C.J.	- Revista Institutului de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” a Academiei Române – Studii și Cercetări Juridice
<i>s.n.</i>	- subliniere a noastră
<i>supra</i>	- mai sus
ș.a.	- și alții
trad.ns.fr./eng.	- traducerea noastră din limba franceză, respectiv engleză
urm.	- următorul/următoarea, următoarele
vol.	- volumul

Introducere

Ne regăsim astăzi la împlinirea unui termen de 14 ani de la unul dintre cele mai importante evenimente din domeniul dreptului privat român, *recte* intrarea în vigoare a Codului civil din 2009 (intrat în vigoare la 1.11.2011), care a înlocuit Codul civil din 1864 (intrat în vigoare la 1.12.1865).

Ca urmare a abrogării Codului civil din 1864, în prezent cea mai veche Lege în vigoare în România este Legea nr. 148/1930 privind funcționarea cărților funduare centrale pentru căile ferate și canaluri.

Codul civil aprobat prin Legea nr. 287/2009 reprezintă coloana vertebrală a sistemului juridic românesc și cu siguranță cea mai importantă dintre cele aproximativ 8600 de legi în vigoare la data prezentei lucrări.

Redactorii Codului civil român din 2009 au reușit nu doar să adapteze fundamentul legislației civile românești, Codul civil, conținutului economic și social al secolului al XXI-lea, ci să introducă noi instituții juridice care nu erau reglementate anterior *expressis verbis* la nivelul legislației din România.

După cum s-a reținut în Expunerea de motive la proiectul Legii privind Codul civil: „*Pentru a răspunde imperativelor unui prezent dinamic, realităților vii și în continuă schimbare, sunt promovate soluții noi, sunt revizuite instituții devenite clasice, sunt puse în valoare principii recunoscute în plan internațional, dar care nu au fost încă implementate în spațiul românesc. Toate aceste elemente de noutate implică eforturi semnificative pentru punerea lor în aplicare în mod corect, unitar, coerent și sistematic. Noul Cod civil a modificat radical concepția de ansamblu asupra materiei, optând, după modelul Codurilor civile italian, elvețian și, mai recent, olandez, pentru o concepție monistă de reglementare a raporturilor de drept privat*”.

Alături de Fiducia reglementată de art. 773-791 C.civ. (19 articole), care constituie obiectul unei lucrări distincte, publicată de subsemnatul autor în anul 2017, Administrarea bunurilor altuia (sau, după cum vom învedera *infra*, îi propunem denumirea mai exactă din punct de vedere juridic a „administrării pentru altul”), căreia îi sunt dedicate art. 792-857 C.civ. (66 articole), reprezintă o instituție nou introdusă în ecosistemul juridic românesc. Ambele se încadrează în categoria așa-numitelor „*transplanturi legale*”, recte instituții juridice preluate dintr-o legislație terță și introduse în cadrul normativ național.

Sursa de inspirație pentru cele 66 de articole dedicate administrării bunurilor altuia, respectiv dispozițiile art. 792-857 C.civ., este reprezentată de art. 1299-1370 C.civ.Q. (72 de articole) care constituie Titlul al VII-lea – Administrarea proprietății altora din cadrul Cărții a IV-a – Proprietatea.

Administrarea bunurilor altuia este preluată în Codul civil român după modelul Codului civil din Québec, intrat în vigoare în anul 1994 după o muncă de redactare de aproximativ 50 de ani.

Structura administrării bunurilor altuia este următoarea: Titlul al V-lea al Cărții a III-a din Codul civil român este împărțit în 4 capitole: Capitolul I – dispoziții generale, Capitolul al II-lea – Formele administrării cu prevederi alocate administrării simple și, respectiv, administrării depline, Capitolul al III-lea – Regimul juridic al administrării și Capitolul al IV-lea – Încetarea administrării. Prin comparație, prevederile echivalente ale Codului civil din Québec sunt divizate în Capitolul I – Prevederi generale, Capitolul al II-lea – conținând dispoziții dedicate administrării simple și administrării depline, Capitolul al III-lea – Regulile administrării și Capitolul al IV-lea – Încetarea administrării.

După cum am învederat *supra*, atât fiducia, cât și administrarea bunurilor altuia constituie instituții juridice (am spune mai concret „*contracte*”), nou reglementate de Codul civil, care cunosc deja aproximativ 14 ani de aplicabilitate practică. Împrejurarea că aceste două contracte nu erau reglementate de Codul civil din 1864 nu înseamnă nici pe departe că beneficiarii normelor juridice (cetățenii particulari și societățile/întreprinderile, în general profesioniștii) nu puteau profita de aceste „*operațiuni juridice*” (în formularea

art. 773 C.civ.), ci astfel de tipuri de contracte existau în practică, însă în calitate de contracte nenumite, așa cum acestea sunt reglementate prin art. 1168 C.civ.

După cum am menționat anterior, atât Fiducia, cât și Administrarea bunurilor altuia sunt incluse în Cartea a III-a – Despre bunuri, Titlul al IV-lea și, respectiv, al V-lea, deși apreciem că trebuia ca acestea să fie poziționate în cuprinsul Cărții a V-a – Despre obligații, Titlul IX, alături de alte contracte speciale.

Raportul/relația juridică dintre Fiducie, ce reprezintă un „*transplant legal*” preluat din Codul civil Napoleon, și, respectiv, Administrarea bunurilor altuia, care constituie în mod egal un „*transplant legal*”, însă inspirat din Codul civil din Québec, este asigurat printr-un singur alineat din cadrul instituției juridice a Fiduciei, precum și prin mai multe articole din cadrul Administrării bunurilor altuia, pe care le vom prezenta pe larg în prezenta lucrare.

Reprezentând un element de noutate în peisajul juridic românesc, este firesc ca instituțiile nou introduse să necesite o perioadă de timp suplimentară în vederea utilizării practice extinse.

Orice societate are nevoie, pentru dezvoltarea pe termen lung, de un cadru legislativ previzibil și adaptat instrumentelor moderne utilizate la nivel internațional. Așadar, existența unor instrumente juridice favorabile investițiilor în anumite state/sisteme de drept și lipsa acestora în cadrul altora conferă primelor un avantaj competitiv important în contextul pieței comune europene și globale.

Unul dintre aceste instrumente uzitate la nivel internațional și care lipsea în legislația românească, ca de altfel unul dintre cele mai importante elemente de noutate introduse prin Codul civil, îl reprezintă fără îndoială introducerea instituției juridice a administrării bunurilor altuia care poate avea drept obiect un bun *ut singuli*, o universalitate de fapt sau o universalitate de drept (o masă patrimonială sau un patrimoniu, prin introducerea conceptului juridic al separației de patrimonii). În acest context, utilizarea terminologiei „*administrare pentru altul*” poate constitui un element de reflecție în cadrul unor potențiale viitoare amendamente aduse Codului civil, întrucât apreciem că aceasta descrie mai exact natura juridică a operațiunii disponibile spre utilizare practică destinatarilor legii.

Alături de art. 848 C.civ., art. 846 C.civ. reprezintă unul dintre cele două articole din cadrul administrării pentru altul care au suferit amendamente ulterior intrării în vigoare a Codului civil la 1.10.2011. Modificările au fost inserate prin art. 7 pct. 58 și pct. 59 din Legea nr. 140/2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative.

Administrarea bunurilor altuia nu cunoaște până în prezent o abordare juridică românească teoretică și practică de anvergură. Așadar, singura modalitate eficientă de înțelegere cât mai completă posibil a acestui subiect o reprezintă analiza extinsă, de natură comparativă cu legislația provinciei Québec, astfel încât jurisprudența extensivă dedicată acestui instrument juridic reprezintă un element fundamental.

În acest sens, prezenta lucrare are drept componentă principală analiza dintr-o perspectivă de drept comparat aproape impusă de faptul că, în doctrina românească actuală, cercetările extensive sunt destul de limitate, ca să nu spunem că lipsesc aproape în întregime.

Așadar, prin analiză comparativă sperăm ca administrarea bunurilor altuia să își releve potențialul maxim pe care îl poate atinge în perioada următoare, impulsionat de utilizarea practică extinsă.

avocat dr. **Daniel MOREANU**
 1 octombrie 2025

Capitolul I

Fundamente teoretice și istorice asupra administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul)

Secțiunea 1. Considerații preliminare asupra art. 792-857 C.civ.

§1. Din perspectiva Codului civil român

Alături de Fiducie, reglementată de prevederile art. 773-791 C.civ., administrarea bunurilor altuia reprezintă o instituție juridică nou introdusă în Codul civil din 2009, intrat în vigoare începând cu 1.10.2011.

La data prezentă, administrarea bunurilor altuia este inclusă în Cartea a III-a – Despre bunuri, Titlul V – Administrarea bunurilor altuia, alături de Fiducie care constituie Titlul IV din aceeași carte. *De lege ferenda*, considerăm că ar trebui ca atât Fiducia, cât și Administrarea bunurilor altuia să fie incluse în Cartea a V-a – Despre obligații, Titlul IX, alături de alte contracte speciale.

Administrarea bunurilor altuia constituie un „*transplant legal*” (pentru mai multe detalii privind conceptul juridic al „*transplanturilor legale*”, a se vedea *infra* sub-secțiunea §3 – *Aprecieri generale privind noțiunea „transplanturilor legale”*), *recte* o instituție preluată dintr-un alt sistem de drept și integrată în sistemul legislativ național. Sursa de inspirație pentru cele 66 de articole dedicate administrării bunurilor altuia, respectiv dispozițiile art. 792-857 C.civ., este reprezentată de art. 1299-1370 C.civ.Q. (72 de articole) care constituie Titlul VII – Administrarea proprietății altora (în eng.: „*Title Seven – Administration of the property of others*”) din cadrul Cărții a IV-a – Proprietatea (în eng.: „*Book Four – Property*”).

Structura prevederilor legale dedicate administrării bunurilor altuia este următoarea: Titlul al V-lea al Cărții a III-a din Codul civil român este împărțit în 3 capitole: Capitolul I – Dispoziții generale, Capitolul al II-lea – Formele administrării, cu prevederi alocate administrării simple și, respectiv, administrării depline, Capitolul al III-lea – Regimul juridic al administrării și Capitolul al IV-lea – Încetarea administrării.

Atât fiducia, cât și administrarea bunurilor altuia constituie instituții juridice (am spune mai concret „*contracte*”), nou reglementate de Codul civil, care cunosc deja aproximativ 14 ani de aplicabilitate practică. Împrejurarea că aceste două contracte nu erau reglementate de Codul civil din 1864 (intrat în vigoare în 1865) nu înseamnă nici pe departe că beneficiarii normelor juridice (cetățenii particulari și societățile/întreprinderile, în general profesioniști) nu puteau utiliza aceste „*operațiuni juridice*” în formularea art. 773 C.civ., ci astfel de contracte existau în practică, însă în calitate de contracte nenumite, astfel cum acestea sunt reglementate de art. 1168 C.civ., în conformitate cu care: „*Contractelor nereglementate de lege li se aplică prevederile prezentului capitol, iar dacă acestea nu sunt îndestulătoare, regulile speciale privitoare la contractul cu care se aseamănă cel mai mult*”.

Astfel, atât Fiducia, cât și Administrarea bunurilor altuia (administrarea pentru altul) sunt incluse în Cartea a III-a – Despre bunuri, Titlurile al IV-lea și al V-lea, deși apreciem că acestea trebuiau să fie poziționate în cuprinsul Cărții a V-a – Despre obligații, Titlul IX, alături de alte contracte speciale.

Raportul/relația juridică dintre Fiducie, ce reprezintă un „*transplant legal*” preluat din Codul civil Napoleon, și, respectiv, Administrarea bunurilor altuia (administrarea pentru altul), care constituie tot un „*transplant legal*”, însă inspirat din Codul civil din Québec, este asigurat printr-un singur alineat din cadrul instituției juridice a Fiduciei, recte art. 784 alin. (2) C.civ., în conformitate cu care: „(2) *Fiduciarul va fi remunerat potrivit înțelegerii părților, iar în lipsa acesteia, potrivit regulilor care cârmuiesc administrarea bunurilor altuia*”, precum și prin mai multe referiri din articolele dedicate administrării bunurilor altuia, după cum vom analiza în detaliu *infra*, precum art. 813 alin. (1) și (2),

art. 816 alin. (1), art. 824 alin. (1), art. 849 alin. (1) și (4), art. 853 alin. (1) și (3), art. 854 alin. (1) și (2), art. 855 alin. (2) și art. 856 alin. (1) C.civ.

Legătura dintre cele două instituții juridice este însă una mult mai profundă, fiduciarul reprezentând în esență „*administratorul*” unei mase patrimoniale sau al unui patrimoniu aparținând unei alte persoane și care, în această calitate, asigură „*administrarea*” deplină în temeiul art. 800 C.civ., în conformitate cu care: „*Persoana împuternicită cu administrarea deplină este ținută să conserve și să exploateze în mod profitabil bunurile, să sporească patrimoniul sau să realizeze afectarea masei patrimoniale, în măsura în care aceasta este în interesul beneficiarului*”.

Este relevant de precizat și că în Codul civil din Québec *trust*-ul (echivalentul fiduciei din Codul civil român) este reglementat de dispozițiile art. 1260-1298, reprezentând Capitolul al II-lea al Titlului al VI-lea al Cărții a IV-a, fiind situat, la fel ca în Codul civil român, imediat anterior Administrării bunurilor altuia, însă Codul civil Napoleon, din care au fost „*transplantate*” normele legale ale art. 773-791 C.civ. privind fiducia, nu reglementează în mod distinct instituția de drept a administrării bunurilor altuia.

Astfel, prevederile art. 792 C.civ. care poartă denumirea marginală „*Calitatea de administrator al bunurilor altuia*”, cu care debutează dispozițiile legale dedicate administrării bunurilor altuia (administrării pentru altul), sunt preluate după modelul conferit de art. 1299 C.civ.Q. (fără denumire marginală) în conformitate cu care: „*Orice persoană care este împuternicită cu administrarea proprietății sau a patrimoniului care nu îi aparțin își asumă rolul de administrator al proprietății altora. Prevederile prezentului Titlu (i.e., Titlul al VII-lea – Administrarea proprietății altora din cadrul Cărții a IV-a – Proprietatea din Codul civil din Québec – n.n., D.M.) se aplică oricărei administrări, cu excepția cazului în care un alt regim de administrare este aplicabil în conformitate cu legea, actul constitutiv sau în baza circumstanțelor*” (trad.ns.eng.).¹

¹ Art. 1299 C.civ.Q. stipulează următoarele în versiunea în limba engleză: „1299. Any person who is charged with the administration of property or a patrimony that is not his own assumes the office of administrator of the

După cum s-a reținut în jurisprudență, e.g., în speța *Porterlane Investments Ltd. c. Chambre des notaires du Québec*, nr. 200-09-006413-089 din 27.04.2010, pronunțată de Curtea de Apel a provinciei Québec: „*Un cont bancar poate fi deschis în fiducie sau în fideicomisum de către mandatar (agenți fiduciar). Pentru bancă, scopul acestui cont este de a păstra fonduri pentru o altă persoană. Oricine deschide un astfel de cont este ținut de obligațiile administratorului bunurilor altora (art. 1299-1370 C.civ.Q.)*” (trad.ns.fr.).

În speța *Hamel c. Ville de L'Ancienne-Lorette*, nr. 200-17-035045-236 din 22.01.2024, dedicată aceluiași art. 1299 C.civ.Q., Curtea Superioară a provinciei Québec a reținut următoarele: „*Să ne amintim că administratorii municipali administrează averea altora și, în acest sens, trebuie să acționeze cu prudență și diligență în interesul persoanei juridice, și anume al Orașului*” (trad.ns.fr.).

În speța *Proposition de Géraco inc.* nr. 415-11-001938-163 din 21.03.2018, dedicată aceluiași art. 1299 C.civ.Q., Curtea Superioară a provinciei Québec a subliniat principiul de bază al administrării bunurilor altuia (al administrării pentru altul): „*Să ne amintim că administratorul bunurilor altuia este cel responsabil pentru administrarea bunurilor care nu îi aparțin*” (trad.ns.fr.).

Codul civil român conține dispoziții care fac referire la administrarea bunurilor altuia, e.g.:

(i) art. 784 alin. (2) C.civ.: „*Fiduciarul va fi remunerat potrivit înțelegerii părților, iar în lipsa acesteia, potrivit regulilor care cârmuiesc administrarea bunurilor altuia*”.

property of others. The rules of this Title apply to every administration unless another form of administration applies under the law or the constituting act, or due to circumstances” și, respectiv, prevede următoarele în versiunea în limba franceză: „*1299. Toute personne qui est chargée d'administrer un bien ou un patrimoine qui n'est pas le sien assume la charge d'administrateur du bien d'autrui. Les règles du présent titre s'appliquent à une administration, à moins qu'il ne résulte de la loi, de l'acte constitutif ou des circonstances qu'un autre régime d'administration ne soit applicable*”.

În conformitate cu prevederile art. 784 alin. (2) C.civ. (*Puterile și remunerarea fiduciarului*) fiduciarul nu desfășoară o activitate cu titlu gratuit fiind remunerat pentru responsabilitățile pe care și le asumă în cadrul încheierii contractului de fiducie, conform regulilor care cârmuiesc administrarea bunurilor altuia. Având în vedere sfera limitativă a persoanelor care pot îndeplini funcția de fiduciar(i) este de la sine înțeles faptul că respectivele persoane (juridice sau persoane fizice autorizate) nu desfășoară activități cu titlul gratuit, ci scopul acestora este de a obține profit din activitatea desfășurată. Mai mult, luând în considerare răspunderea persoanelor care îndeplinesc calitatea de fiduciar(i) este absolut firesc ca acestea să urmărească obținerea unei contraprestații din activitatea desfășurată.

În sensul dispozițiilor art. 1172 alin. (1) C.civ. (*Contractul cu titlul oneros și contractul cu titlul gratuit*) are un caracter oneros acel contract prin care fiecare parte urmărește să își procure un avantaj în schimbul obligațiilor pe care și le asumă și pentru care răspunde.

Având în vedere că prevederile în materia fiduciei cu privire la remunerarea fiduciarului fac trimitere la prevederile relevante din materia administrării bunurilor altuia, care permit ca, în anumite cazuri, administrarea să se realizeze cu titlu gratuit, nu poate fi exclusă posibilitatea ca exercitarea atribuțiilor de către fiduciar(i) și, implicit, de către administratorul pentru altul, să se realizeze cu titlu gratuit, deși având în vedere calitatea persoanelor care pot acționa ca fiduciar, o asemenea ipoteză ni se pare destul de îndepărtată.¹

Fiducia-gestiune sau fiducia încheiată în scopul gestionării/ al administrării unor bunuri de către fiduciar va reprezenta, probabil, una dintre cele mai uzitate forme de fiducie, întrucât permite

¹ Pentru mai multe detalii cu privire la instituția fiduciei, modelul de inspirație, definiția acesteia și definiția *trust*-ului, utilizările *trust*-ului în țările cu istorie îndelungată în folosirea acestui instrument, relația funcțională dintre fiducie și administrarea bunurilor altuia, precum și deosebirile principale în comparație cu *trust*-ul anglo-saxon, a se vedea *D. Moreanu, Fiducia și trust-ul. Definiție, utilizări practice și deosebiri principale, în S.C.J. nr. 2/2014, p. 149-160.*